

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 1.kolovoza 2012

[\[Video\]](#)

Molitva – nužno i sigurno sredstvo spasenja

Draga braćo i sestre!

Danas se slavi liturgijski spomen svetog Alfonsa Liguorskog, biskupa i crkvenog naučitelja, utemeljitelja Kongregacije Presvetog Otkupitelja (redemptoristi), zaštitnika moralnih teologa i ispovjednika. Sveti Alfons jedan je od najpopularnijih svetaca iz 18. stoljeća zbog svoga jednostavnog i neposrednog stila i zbog svojeg učenja o sakramentu pokore: u razdoblju velikog rigorizma, ploda jansenističkog utjecaja, on je preporučivao ispovjednicima da kod podjeljivanja toga sakramenta pokornicima očituju radosni zagrljaj Boga Oca koji u svojem beskrajnom milosrđu neumorno prihvaća svakog sina koji se kaje. Današnji nam blagdan pruža prigodu da progovorimo o učenjima svetog Alfonsa o molitvi, koja su veoma dragocjena i puna duhovnog nadahnuća. Iz godine 1759. potječe rasprava "O velikom sredstvu molitve" (Del gran mezzo della Preghiera), koju je on smatrao najkorisnijim od svih svojih spisa. Naime, on u tome djelu opisuje molitvu kao "nužno i sigurno sredstvo za postizanje spasenja i svih milosti koje trebamo da bismo to spasenje postigli" (Uvod). U toj je rečenici sažet Alfonsov način shvaćanja molitve.

Ističući, nadasve, da je ona sredstvo, doziva nam u svijest cilj koji nam je postići: Boga koji nas je stvorio iz ljubavi, da bi nam darovao život u punini; ali taj se cilj zbog grijeha, tako reći, – kao što svi znamo – udaljio i samo ga Božja milost može učiniti dostupnim. Da bi objasnio tu temeljnu istinu i pomogao izravno shvatiti kako je opasnost "da bude izgubljen" za čovjeka stvarna, sveti Alfons skovao je glasovitu izreku: "Onaj tko moli taj se spašava, onaj tko ne moli taj se osuđuje!"

Kao tumačenje te jezgrovite rečenice dodao je: "Spasiti se bez molitve je veoma teško, štoviše nemoguće... ali ako moliš, tada ćeš se spasenja sigurno i vrlo lako domoći" (II., Zaključak). U nastavku dodaje i ovo: "Ako ne molimo, za nas nema isprike jer je milost molitve dana svakome... ako se ne spasimo, isključivi krivci za to ćemo biti mi, jer nismo molili" (isto). Tvrdeći, dakle, da je molitva nužno sredstvo, sveti Alfons želi pomoći shvatiti da se mora moliti u svakoj životnoj situaciji, osobito u času kušnje i u teškoćama. Moramo uvijek kucati s povjerenjem na Gospodinova vrata, znajući da on priskače u pomoć svojoj djeci, nama u svakoj potrebi. Zbog toga smo pozvani bez straha mu se utjecati i s pouzdanjem mu upućivati svoje molbe, sigurni da ćemo postići ono što trebamo.

Dragi prijatelji, središnje pitanje je sljedeće: što je doista nužno u mom životu? Odgovaram sa svetim Alfonsom: "Zdravlje i sve milosti koje su nam za to potrebne" (isto); on, naravno, pod tim podrazumijeva ne samo zdravlje tijela, već prije svega zdravlje duše, koje nam Isus daruje. Više od ičega drugog trebamo njegovu oslobađajuću prisutnost koja naš život čini u punini ljudskim i zato ga ispunja radošću. A jedino kroz molitvu možemo prihvatiti njega, njegovu milost, koja nam, prosvjetljujući nas u svakoj situaciji, pomaže raspoznati pravo dobro i, jačajući nas, čini djelotvornom volju, to jest čini je kadrom da ostvari spoznato dobro. Gospodinov učenik zna da je uvijek izložen napasti i u molitvi moli od Boga pomoć, da bi je svladao.

Sveti Alfons prenosi veoma zanimljiv primjer svetog Filipa Nerija, koji je "čim bi se ujutro probudio rekao Bogu: 'Gospodine, držite ruke iznad Filipa, jer ako to ne budete činili, Filip će vas izdati'" (III, 3). Sveti Filip je uistinu veliki realist! On moli Boga da budno pazi na njega. I mi, svjesni svojih slabosti, moramo ponizno moliti Božju pomoć, uzdajući se u bogatstvo njegova milosrđa. U jednom drugom ulomku sveti Alfons kaže: "Mi smo potpuni siromasi, ali ako tražimo nismo više siromašni. Ako smo mi siromašni, Bog je bogat" (II, 4). I, tragom svetog Augustina, poziva svakog kršćanina da se ne boji, svojim molitvama, priskrbiti od Boga onu snagu koju nema i koja mu je potrebna da čini dobro, sa sigurnošću da Gospodin neće uskratiti pomoć onomu tko ga ponizno zamoli (usp. III, 3). Dragi prijatelji, sveti Alfons nas podsjeća da je odnos s Bogom od presudne važnosti u našem životu. Bez povezanosti s Bogom nedostaje temeljni odnos, a odnos s Bogom se ostvaruje u razgovoru s Bogom, u svakodnevnoj osobnoj molitvi i sudjelovanjem u sakramentima, i tako se taj odnos može učvršćivati, može rasti u nama Božja prisutnost koja je putokaz i svjetlo na našem putu i zahvaljujući kojoj kroz život kročimo sigurno i vedro, pa i usred teškoća i opasnosti. Hvala!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana